

ganske velvillig fra flere Sider; men Hovedgrunden har været den, at en saadan Lønningsslov ikke hører hjemme her paa denne Lov, den skulde enten være kommen gennem særlig Lov eller ogsaa indsettes paa Finansloven. Jeg skal nu gøre en Hensigtstilling til den højtærede Indenrigsminister, med hvis fulde Tilslutning som sagt denne Paragraf i sin Tid er bleven sat her ind i Loven, om han ikke paa en eller anden Maade eller ad en eller anden Vej kunde komme ind paa, at der blev oprettet et saadant Dyrslægekorps, om jeg maa kalde det saaledes.

I § 6 sidste Stykke er der kommet en Tilføjelse, som har mit fulde Bifald, det er den, der gaar ud paa, at „naar der hos Kvæget er udbrudt en ondartet smitsom Sygdom, der kan befrygtes at ville vinde Udbredelse, kan Indenrigsministeren udstede Forbud imod, at der fra Mejerier eller Mælkehandeler udleveres Mælk. Kærnemælk eller Valle, medmindre det udleverede har været underkastet Opvarmning til mindst 70 Grader Reaumur.“ Denne Bestemmelse finder jeg meget hensigtsmæssig og rigtig. Der bør træffes Foranstaltninger mod, at smitsomme Sygdomme udbrede sig gennem Mejerier og Mælkehandeler, ofte baade til Mennesker og Husdyr. Det kan vel nok, i alt Fald efter de Anstuelser, der for Tiden ere oppe, ske betryggende ved denne Opvarmning af Mælken til 70 Gr. R. Det kunde maaske imidlertid være ønskeligt, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister antydede, at der blev gjort en Tilføjelse til dette Stykke gaaende ud paa, at ogsaa andre Metoder maatte kunde anvendes, hvor saadanne maatte findes at være mere formaalstjenlige.

Der er, som sagt, foregaaet en Mængde Forandringer, men mange af dem ere temmelig smaa, og det staar for mig saaledes, at det ikke vilde være særlig vanskeligt at opnaa en Overenskomst baade med Regeringen og det andet Ting om de fleste af disse Endringer. Men en væsentlig Forandring, og en meget væsentlig, er imidlertid den, at der i Stebet for $\frac{2}{3}$ foreslaas $\frac{1}{3}$ af Taksummen for de nedslagne Dyr. Denne Bestemmelse kan jeg imidlertid godt tiltræde. Jeg kan henholde mig til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem fra Langeland (Casper Jensen): siden man har faaet Tilladelse til at slaa ned for Mund- og Klovesyge, tror jeg ogsaa, der er mere, der taler for, at Godtgørelsen forhøjes. Har en Mand en fortrinlig Besætning, som han i mange Aar har været om at danne, kan han ikke være tjent med, at en saadan bliver nedslaaet, imod at der gives ham $\frac{2}{3}$ af Summen derfor. Men den allerværste

Anstødssten ligger imidlertid efter min Mening i, at Folketinget har strøget hele sidste Stykke af § 9, den nuværende § 8. Dette Stykke lod, da Lovforslaget forlod dette Ting, saaledes: „Erstatningen samt Udgifterne ved Taksumtionen og Nedslagningen udredes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen paa Landet af Amtrepartitionsfonden, i Kjøbenhavn og de øvrige Købstæder af Kommunens Kasse.“ Som Medlem af det Udvalg, der i sin Tid behandlede Lovforslaget her i Tinget, stemte jeg imod, at Halvdelen skulde udredes af Amtrepartitionsfonden og Købstædernes Kommunekasser, og et æret Udvalgsmedlem og jeg stillede Forslag om, at $\frac{2}{3}$ skulde udredes af Statskassen og kun $\frac{1}{3}$ af Kommunerne. Dette Forslag blev imidlertid forkastet med 24 Stemmer imod 18, og dette Ting vedtog saa, at Halvdelen skulde udredes af Statskassen og Halvdelen af Kommunerne. Den højtærede Indenrigsminister tror jo ikke at kunne gaa ind paa, at alle Udgifterne udelukkende udredes af Statskassen, og det billiger jeg heller ikke, jeg mener, at vedkommende Egn, hvor Sygdommen udbræder, bør bide noget. Men mon der dog ikke skulde i dette eller et lignende Forslag kunne komme til at ligge en Basis for en endelig Overenskomst? Herpaa tillader jeg mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed. Jeg tror, som sagt, at der enten med dette Tal eller muligt med en anden Brok vil kunne findes en Basis, hvorpaa en Overenskomst kan blive truffen, baade med den højtærede Indenrigsminister og med det andet Ting. Jeg ønsker, som sagt, ikke, at alle Udgifter udelukkende skulde falde paa Statskassen, og jeg foretrækker, hvis det kunde komme til at staa saaledes, at $\frac{2}{3}$ udredes af Statskassen og $\frac{1}{3}$ af de vedkommende Kommuner.

Jeg vilde anse det for meget uheldigt, hvis dette Lovforslag ikke skulde blive gjort færdigt i Aar. I en længere Aartække har det været forelagt saa i det ene og saa i det andet Ting. Det forekommer mig at være paatrængende nødvendigt, og det forekommer mig ogsaa, at det maa være paa Tide, at vi endelig blive færdige med det.

B. N. Petersen: Jeg skal i Modsetning til den sidste ærede Taler udtale min Glæde over, at den Bestemmelse, som tidligere har staaet i Forslaget, om en hel Del Dyrslægeembeder, er gaaet ud deraf. Jeg glæder mig til, at der er Udsigt til, at Forslaget gaar igennem i Aar, da Lu-